

МОЈА ШКОЛА

Лист ученика и наставника Основне школе
“Бранко Радичевић” - Вранеша

Учили смо, стварали, маштали...

Пред вама је 21. број школског часописа школе у Вранешима, који наставља традицију неговања знања, креативности и заједништва. Овај број настао је као резултат труда и маите ученика и наставника наше школе, који заједно граде место учења, дружења и међусобног поштовања.

Нашу школу чине три осморазредне школе – матична школа у Вранешима, као и школе у Подунавцима и Средњем Грачацу, као и две четвороразредне школе у Доњем Грачацу и Отроцима. Свака од њих даје свој посебан допринос богатству школског живота, што је и приказано на страницама овог часописа.

Надамо се да ће вас садржаји који следе обрадовати, инспирисати и подсетити да је наша школа место где се учи, ствара и расте – заједно.

НАШЕМ ПЕСНИКУ

Беше славан младости песник

Радости, љубави и песме весник,

Акови снова у колу среће ,

Наша младост у колу креће!

Коло, коло наоколо...

Окићено, зачињено...

Радости певајте, поскакујте!

Ако сте срећни, осмехе дарујте,

Дитирамбе и оде младости певајте

И вечно Бранково коло играјте!

Чило момци и сеје поскакујте...

Ено и они тамо у заносном поју

Весело славе име и песму твоју.

Играјте Бранково коло,

Ћилимом цветним нек'се вије оро!

Зорица Романова,

Проф. српског језика у пензији

Школа у Вранешима с поносом носи име једног од највећих песника српске књижевности – Бранка Радичевића.

Његово стваралаштво обележено је младошћу, снажним осећањима и љубављу према животу, а његови стихови и данас одјекују свежином и искреношћу.

Прошле године, навршило се 200 година од рођења песника који је младост уздигао до највише песничке вредности.

Бранко Радичевић је умео да препозна лепоту младих дана и да их преточи у стихове који и данас живе међу младима.

„Младост луда, младост пуна жара“

Ово никако није само песничка мисао, већ и слика доба у којем се сања, верује и храбро корача напред. Тај жар и та радост препознају се и у ученицима наше школе – у њиховој радозналости, стваралаштву и жељи да уче и напредују.

ПОНОВО У МОЈОЈ ШКОЛИ

Моја сећања на нашу школу досежу чак до шездесетих година прошлог века када сам била ђак. Драги учитељи Ђеро и Кића, Ђурђе и Мила показали су ми путеве учења и знања. То ме је довело до дипломе професора српског језика и књижевности.

Септембра 2000. године враћам се у моју школу, у наставу. Емоције се мешају са сећањима. Затичем школу у којој је све некако старо, превазиђено. Похабане, зелене табле, стари намештај, подови... Тужна сам. У то време, велики број деце, срдачне колеге ми дају наду у боље сутра. Баш тако, јер у школи у којој радим, у

Подунавцима, је увек више од 200 ђака. Тањино, а затим Радунино одељење са 39. ђака. Боже, као у кошници! Само минут за једно дете. Али радом и дисциплином постижемо много. Имамо и такмичаре баш у том одељењу.

Посебно памтим Наташу, која ми је једном приликом рекла да сам им ја "друга мама". Такав однос између деце, њихових родитеља, школе и мене је на завидном нивоу. Посебно су нас везивале прославе Дана школе, Светог Саве, спортска такмичења, екскурзије, мале матуре... Тада још више уђеш у душе тих малих људи и разумеш чак и њихове мале несташлуке, страхове...

Данас су та моја деца, одрасли, породични људи са својим занимањима. Сваки сусрет са њима пробуди успомене и сећања на давну прошлост.

И после одласка у пензију, свакога дана сам у мојој школи. Из ње сам испратила унука Ацу, а сада свакога дана водим унуку Ирину. Сретнем, понекад неког старијег колегу, попричамо, евоцирамо успомене.

Школа, моја школа, данас је боље опремљена. Има и рачунара, који је чине модернијом, али деце има мање него раније, што ме посебно растужује.

Као и некада пре, остаје ми нада у неко боље сутра, зарад будућих генерација које, сигурна сам, заслужују боље.

Зорица Романова,
Проф. српског језика у пензији

ДОБРОДОШЛИ, ПРВАЦИ!

Првог септембра 2025. године, у школи у Вранешима, одржан је свечани пријем за нове ђаке прваке. Овај посебан дан окупио је родитеље, учитеље, старије ђаке и мештане који су дошли да подрже најмлађе ученике на почетку њиховог школског пута. Нову генерацију ученика дочекали су учитељи: Зорица Тамбурић, Војислав Коматина, Милена Подовац, Сузана Коматина и Саво Ивановић.

Дан у школи је започео интонирањем химне и поздравним говором наставника школе, који су истакли важност образовања и пожелели деци да буду вредна, радознала и истрајна у учењу. Након тога, присутнима су се обратили Верица Тошић, помоћник директора наглашавајући колико је овај дан значајан и за ђаке и за целу заједницу, као и председник општине Врњачка Бања, Бобан Ђуровић.

Старији ученици, ученици четвртог разреда, из Вранеша, су са учитељицом, Марицом Мутавцић Чукић приредили пригодан културно–уметнички програм. Уз песму и плесне тачке унели су радост и осмех на лица малишана, док су прваци, узбуђени и помало стидљиви, пажљиво пратили сваки наступ.

На

крају програма, прваци су свечано прозвани и примили симболичне поклоне – школски торбе, прибор и књиге као знак добродошлице. Родитељи нису крили понос и узбуђење док су пратили своје малишане, а у школском трпезарији прваци су наставили дружење уз мало послужење и фотографисање.

Овим свечаним пријемом у Вранешима још једном је потврђено да је први школски дан посебан догађај, не само за децу, већ и за целу заједницу. Он означава нови почетак, отвара врата знања и пријатељства, и остаје у сећању као драгоцену успомену.

Дан школе обележен у Подунавцима

Дан школе у Подунавцима обележен је 27. марта 2025. године. Тим поводом, ученици и наставници обележили су рођендан великог српског песника Бранка Радичевића. Организована је радионица посвећена његовом животу и стваралаштву, на којој су ученици читали његове стихове и учили о значају његове поезије. Поред тога, одржан је турнир у друштвеним играма, а све је пратила игра, песма и добро расположење.

Пано поводом рођендана Бранка Радичевића -Подунавци

Матија Бећковић у Отроцима

Основна школа „Бранко Радичевић“ - Вранеша годинама остварује успешну сарадњу са Удружењем „Сачувајмо Отроке у организацији различитих културних догађаја.

Део боатог културног програма који се током целе године реализује у Месној заједници Отроци, у организацији Удружења „Сачувајмо Отроке“, у суботу, 20. децембра 2025. године, било је и треће књижевно вече. Гост вечери био је академик, књижевник и један од најзначајнијих савремених српских песника, Матија Бећковић. Књижевно вече одржано је у просторијама месне заједнице, а том приликом симболично је обележено 15 година рада Удружења „Сачувајмо Отроке“.

„Вече је симболично названо по почетку једне његове песме – ‘Кад једном дођеш у било који град’, уз додатак да тај ‘град’ овога пута буду Отроци“.

На самом почетку вечери Матија Бећковић је рекао да први пут наступа на оваквом месту, мислећи на мало село, чиме је још једном показао да велика поезија не бира велике градове, већ срца људи који умеју да препознају њену вредност.

Током вечери Бећковић је казивао своје познате песме „Богородици Тројеручици“, „Косово поље“, „Ово и оно“, као и поему „Вера Павладољска“, која је изазвала посебно снажан утисак код присутне публике. Поред Матије Бећковића, у програму су учествовали и гости из Београда – књижевница Мирјана Булатовић, ауторка више од двадесет књига за децу и одрасле и преводилац са руског језика, као и светски путописац Виктор Лазећ. На крају вечери Удружење „Сачувајмо Отроке“ уручило је Матији Бећковићу Благодарницу за животно дело и укупан допринос српској култури.

Овај догађај још једном је показао да култура не припада само великим градовима, већ да може и треба да живи и у мањим срединама – тамо где постоје посвећеност, ентузијазам и истинска љубав према лепоти писане речи.

Сала је била испуњена до последњег места, а поред мештана Отрока, публику су чинили и гости из околних села, Врњачке Бање, Краљева, Трстеника и других места.

Основна школа „Бранко Радичевић“ се искрено захваљује Удружењу „Сачувајмо Отроке“ на сарадњи, залагању и доприносу у ширењу културе, писмености и очувању традиције у школи и широј заједници.

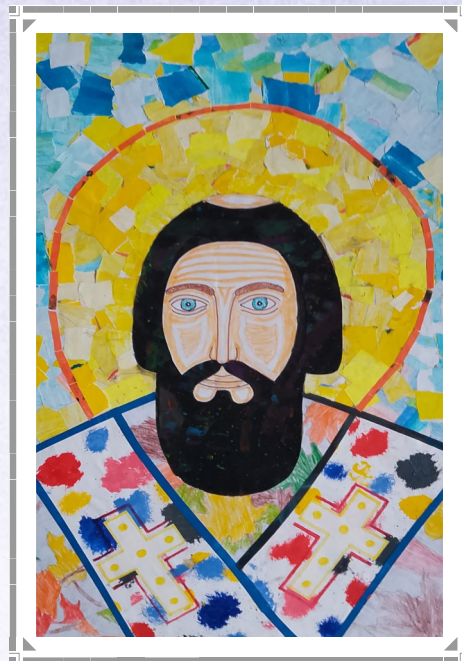

Село моје, о моји Вранеша

Село моје, о моји Вранеша
У теби се сунце понајлепше смеши.
Нигде срцу моме, ни лепше ни драже
не пријају срцу велеградске лаже.
Село моје, дуго на облаку,
ти си моју тугу излечило сваку.
Твоје горке стазе и планински путе
ветри кад дувају и снегови љути;
ја у дому своме с комшијом ћеретам
и ракију пијем, с душом се разметам!
Све ми дође тада слатко, а и мило
о Вранеша моји, моје десно крило!
Никада те напустио не бих
И за бразду моју поклонио све бих.
Ливаду у гају волим као очи
понајвише комшинку ширу када точи.
Нигде небо није овако рајски плаво,
а ни стадо бело крај Мораве мало.
Кад пшеница узри и зрно зажути
тад су мени срећни сви вранешки путе.
Богат сам ја човек салаш кад напуним
Магазе, вајате кукурузом жутим,
Не тражим ја много, ма не тражим ништа
мени срећу чини једна летња киша.
Ко Вранеше нигде ни познао није
тај не зна шта свака травка овде крије.
Истина је то што људи овде зборе
Сваки човек овде има стабло, а и корен.
Брвнарица црква са небом нас спаја
Од Вранеша нема милијег ми краја.

Мирјана Дугалић

Проф. српског језика и књижевности

Заједнички рад ученика VIII /2 , техника –деколаж

Кад природа проговори

Најлепша прича је она коју нам природа говори. Свако годишње доба прича своју причу.

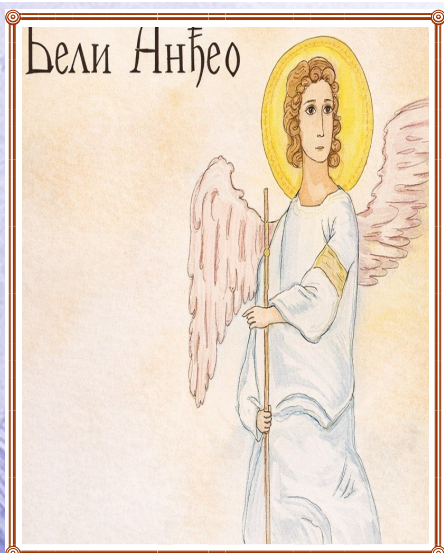
Најлепша прича је прича коју природа говори лети. Тада нам говори колико је за нас Сунце важно. Оно омогућава да зри воће, а да се ми хранимо здраво. Сунчани дани чине да се осећамо лепо, уживамо у природи и безбрижно трчимо зеленим тепихом.

Удишемо свеж ваздух и не плашимо се болести. Јесења прича је тужна и хладна. Јесењи кишни дани подсећају нас на тугу неба које плачући жали за лепим сунчаним данима. Тек по који сунчев зрак се промоли кроз хладне облаке пружајући трачак утехе и тоpline. Тугује и дрвеће жалећи за својим раскошним хаљинама . Нестају лагано шарене жуто –браон – црвене хаљине, дрвеће остаје голо окупано хладном јесењом кишом. Природа лагано умире, а ја имам онај исти осећај као када ми је деда преминуо. Осећам као да опет губим нешто веома вредно. Зимска прича је ведрија од јесење. Из ње сазнајемо да природа може бити лепа и зими када обуче бели зимски капут.

Природа спава испод дебелог белог прекривача , а ми уживамо у зимским чаролијама. После дубоког зимског сна испод белог прекривача, природа се лагано буди и спрема за пролећне веселе дане. Буди се дрвеће, цвеће, буди се трава и лепе дане наговештава.

Природа је ту да нам пружи радост, а на нама је да је чувамо.

Ђорђе Тлачинац VI/3

Ива и Анастасија Андријашевић III/1

Обележен Европски дан језика

У школским местима Вранеша и Подунавци 26. септембра 2025. године обележен је Европски дан језика, празник који се сваке године прославља у свим европским земљама са циљем да се подстакне учење и неговање језичке и културне разноликости.

Ученици шестог разреда из Вранеша учествовали су у квизу знања о европским језицима, у коме су ученици показали своје знање о поздравима, занимљивостима и култури различитих народа.

Такмичење је протекло у веселој и такмичарској атмосфери.

Поред квиза, ученици су у Вранешима и Подунавцима израдили и пано посвећен Европском дану језика. На њему су били истакнути поздрави, лепе речи и поруке захвалности на више европских језика – српском, енглеском, француском, руском и италијанском. Пано је, на крају, улепшао школски хол. Овим програмом школа је још једном је показала колико је важно неговати знање страних језика и упознавати културе других народа, али и чувати свој матерњи језик као највеће богатство. Реализатори активности биле су библиотекарке Александра Главчић, Марина Миодраговић и Далиборка Бажалац.

Ипак се разумемо

Кад одрасли погледају наше поруке док играмо игрице, или у свакодневној комуникацији, вероватно мисле да куцамо неку тајну шифру. Али није тако – ми се ипак разумемо.

Користимо скраћенице из енглеског, врло често и то је део наше свакодневнице. Посебно када играмо игрице.

Када се са неким слажемо, напишемо **OFC** (of course – наравно). Кад неко одигра невероватно добро, кажемо да је **GOAT** (greatest of all time – најбољи свих времена) или једноставно **OAT** (of all time – свих времена).

Уколико понекад не разумемо шта је неко хтео да каже, напишемо **WDYM** (what do you mean – шта мислиш?). Кад се заврши утакмица, напишемо **GG** (good game – добра игра). Ако је пауза, кажемо **HT** (half time – полувреме), а кад се меч скроз заврши – **FT** (full time – крај утакмице).

Кад год морамо да одемо од компјутера, напишемо **AFK** (away from keyboard – нисам за тастатуром). Ако нам нешто треба, куцамо **PLS** (please – молим те), а кад нам помогну, одговоримо са **THX** (thanks – хвала). Уколико желимо нешто приватно да кажемо, пошаљемо **DM** (direct message – приватна порука).

Када се, из неког разлога, насмејемо, напишемо **LOL** (laughing out loud – гласно се смејем), а кад се деси нешто невероватно – **OMG** (oh my God – о мој Боже). Ако нешто не знамо, кажемо **IDK** (I don't know – не знам). Кад хоћемо нешто успут да додамо, напишемо **BTW** (by the way – иначе).

У игрицама често помињемо **NPC** (non player character – лик којим не управља прави играч). Некад у шали кажемо да неко има **ADHD** (attention deficit hyperactivity disorder – поремећај пажње и хиперактивност) кад не може да мирује у игри. Ако играмо из нечијег угла гледања, кажемо **POV** (point of view – тачка гледишта). Кад хоћемо искрено нешто да признамо, пишемо **NGL** (not gonna lie – нећу да лажем).

Знамо и да **ATM** (automatic teller machine) у ствари значи банкомат, али у порукама понекад користимо исту скраћеницу и за значење „тренутно“.

Можда одраслима све то делује збуњујуће, али нама ове скраћенице помажу да брже куцамо и боље сарађујемо у игри. То је наш језик. И зато, иако користимо скраћенице – ми се ипак разумемо.

Припремили- Борис Сеизовић и Огњен Котуровић VI/1

Ја обожавам игрицу *Brawl Stars* јер је брза, узбудљива и никад није досадна. То је игра у којој се бориш против других играча у различитим модовима и покушаваш да победиш својим тимом. Сваки меч траје кратко, али је пун акције и увек мораш да размишљаш шта ћеш следеће да урадиш.

Најбоља ствар су ликови, које зовемо бролери. Сваки бролер има посебну моћ, супер напад и свој стил борбе. Неки су добри за борбу из даљине, неки за близину, а неки лече своје другаре. Мени је најзанимљивије што могу да бирам лик који највише одговара мом начину игре.

Игра има разне модове – негде сакупљаш кристале, негде дајеш голове као у фудбалу, негде се бориш да останеш последњи у арени. Зато ми никад није досадна. Сваки пут је другачије и увек има нових изазова.

Свиђа ми се и што могу да играм са другарима. Кад играмо заједно, договарамо се ко ће шта да ради и осећамо се као прави тим. Кад победимо, то је баш добар осећај, а кад изгубимо – кажемо „ајмо још једну“ и покушамо поново.

Brawl Stars није само пуцање и борба, него и тактика, стрпљење и брзо размишљање. Зато мислим да је то једна од најбољих игрица за нас који волимо акцију и тимску игру.

Страхиња Михаиловић VI/1

ДАН МЕНТАЛНОГ ЗДРАВЉА

10. октобар 2025.

У школи у Вранешима ученици старијих разреда су 10. октобра 2025. године, у складу са обележавањем Светског дана менталног здравља, присуствовали презентацији о менталном здрављу.

Током часа, под вођством наставнице Александре Главчић, Данијеле Бучукар, школског психолога, Јелене Илић, школског педагога, разговарало се о значају психичког благостања, препознавању стреса, механизмима суочавања са тешким емоцијама и начинима да се тражи и пружи подршка међу вршњацима. Ученици су добили прилику да кроз рад у групама изазе своја осећања, израде пано са позитивним порукама и предлозима за менталну добробит у школи и ван ње. У изради паноа подршку активности дао је наставник Ликовне културе, Мишо Јевтовић.

Ученици су мотивисани да отворено говоре, послушкују своје потребе и подрже једни друге — што доприноси јачању осећаја солидарности и емпатије у школском окружењу.

Омиљени јунак из приче или филма

Мој омиљени лик из приче је Пинокио. Он је дрвени дечак кога је направио столар Ђепето.

Пинокио је био радознао, пун питања и жељан авантуре. То ми се много свиђа, јер и ја волим да истражујем и сазнајем нове ствари. Пинокио је понекад био несташан и доносио је погрешне одлуке, али то га не чини лошим ликом. То ми се свиђа, зато што показује да свако може да погрешити, али је важно да научимо да те грешке исправимо. Када је лагао, његов нос је растао и то је увек забавно у причи, али нас и упозорава да лаж никада не доноси ништа добро.

Пинокио много воли свог тату. Он је храбар и спреман да спасе тату и докаже да је постао бољи.

Волим Пинокија зато што се кроз целу причу мења и постаје паметнији. Учи да разликује добро од лошег и да увек говори само истину. Важно је да и ми, као и Пинокио, покушамо да будемо искрени, храбри и добри према другима.

Деспот Ђуровић, III 1

Матија Гочанин I/1

Другарство

Другарство је нешто што људе спаја
Од малих ногу, па до бескраја.

Другарство је несебична помоћ,

Када целог себе даш,

Када помоћи другу знаш.

То је посебна љубав што те кроз живот
прати,

Да имаш пријатеља битно је знати.

Вук Вуковић V/3

Рад из Веронауке III/3-Ива Андријашевић, Даница
Пандри, Сташа Жерађанин и Анастасија Андријашевић

Ана Чкребо I/1

Мој тата

Свако дете има свог хероја који ће га
штитити и подржавати у свему.

Мој херој је мој тата. Он се зове Горан, има тридесет и девет година, смеђе очи, смеђу косу, високог је раста и ради у послатичарници. Он је веома добра и ведро особа. Воли да се шали и увек зна како да ме развесели када сам тужна. Има јаке, вредне и снажне руке којима може да поправи све што се у кући поквари. У слободно време играмо одбојку и возимо бицикле. Наше омиљено време је викенд када се сви породично окупимо и прошетамо по граду.

Волим свог тату зато што има велико срце и увек је ту да ме загрли и заштити. За мене је он прави херој и најбољи тата на целом свету.

Анастасија Андријашевић III/1

Обележена школска слава- Свети Сава

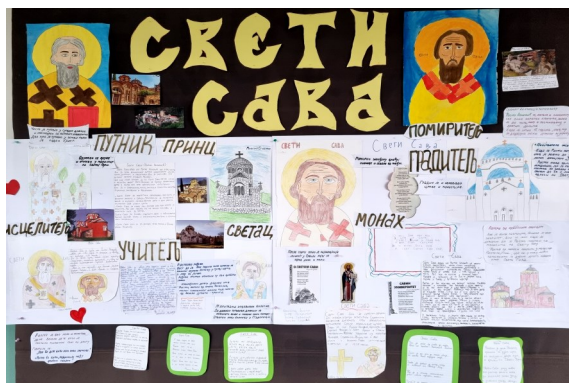
27. јануара 2026. године, у школи је у свечаној и достојанственој атмосфери, традиционално обележена школска слава Свети Сава – заштитник српске просвете и школе. Овај дан, посвећен знању, вери и заједништву, окупио је ученике, наставнике и госте у духу поштовања и благодарности.

Свечани програм започео је интонирањем химне, чиме је одата почаст Светом Сави, али и свим учитељима, ученицима и просветним радницима који својим трудом и преданошћу чувају светосавски пут образовања. Прослава је употпуњена традиционалним и симболичним чином сечења славског колача, у присуству ученика, директора школе, наставног особља, родитеља и свештеника, који је молитвом благословио све присутне, нагласивши значај заједништва, мира и духовних вредности.

Приредби у школи присуствовали су и родитељи ученика, који су својим доласком и подршком допринели очувању ове лепе и значајне традиције. Сви присутни имали су прилику да уживају у културно-уметничком програму, пажљиво припремљеном за ову свечану прилику.

Програм су чиниле рецитације, песме и пригодне приче у извођењу ученика, кроз које је надахнуто представљен лик и дело Светог Саве, као и трајне вредности његовог учења. Панои школе, у свим школским местима, су и ове године били испуњени светосавским порукама и портретима.

Ова свечаност била је прилика да се подсетимо темељних светосавских вредности – љубави према знању, поштовања традиције и народне културе, као и важности образовања у животу сваког појединца. Кроз заједничко окупљање и програм који су припремили ученици и наставници, још једном је истакнут значај Светог Саве као духовног и просветитељског узора.

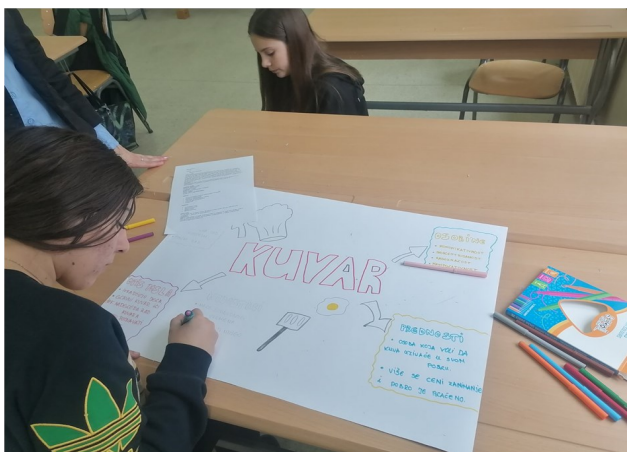
Била је ово прилика да се подсетимо на темељне светосавске вредности – љубав према знању, поштовање традиције и народне културе, као и значај образовања у животу сваког појединца.

ПРОФЕСИОНАЛНА ОРИЈЕНТАЦИЈА

У току школске 2024/2025. године тим за Професионалну оријентацију реализовао је бројне активности. Тим су чинили одељенске старешине седмог и осмог разреда, предметни наставници, психолог и педагог школе. Неке од одржаних радионица су: У свету интересовања, Опис занимања помоћу мапе ума, Моја одлука о школи и занимању, Пут способности...

Радионица „ Опис занимања помоћу мапе ума “:

Радионица „Пут способности“:

У оквиру сегмента реални сусрети реализовано је неколико посета нашој школи.

Крајем школске 2024/2025. године ученицима осмог разреда наше школе у Вранешима, Подунавцима и Грачацу разговарали су представници Техничке школе из Трстеника, Машинско – техничке школе Краљево „14. Октобар“, Шумарске школе Краљево и Гимназије Врњачка Бања. Посетиоци су представили своју школу и упознали будуће средњошколце са могућностима које свака од њих нуди.

Новогодишња приредба

Новогодишња приредба ученика млађих разreda школе у Вранешима одржана је **30. децембра 2025. године** у свечаној и веселој атмосфери.

Ученици су, уз помоћ учитеља, декорисали пано и учионице и тиме улепшали школски простор. На приредби су ученици извели кратак драмски текст, рецитације и плесне тачке, које су награђене великим аплаузом.

Посебну радост деци донео је Деда Мраз, који је на крају поделио новогодишње пакетиће.

На зимском распусту

Моје омиљено годишње доба је зима. То је годишње доба које доноси хладноћу, снег и много радости.

Овај зимски распуст ми је брзо прошао. За Нову годину сам била кући са својом породицом. Са братом сам китила јелку. На Бадњи дан смо ишли до оближње шумице за бадњак. То ми је био један од најлепших догађаја. На Божић смо пресекли колач, а затим отишли код бабе и деде на ручак у Грачац.

Ту смо добили пуно лепих поклона. Такође, добили смо пуно поклона и од Деда Мраза. Спремали смо тетке веридбу и имали пуно гостију. Наредних дана смо уживали на снегу. Санкали смо се, грудвали и правили Снешка Белића. Једног дана смо ишли на клизање у Врњачку Бању. Сваки дан ми је био посебан. Зима нам увек донесе занимљиве новогодишње и празничне чаролије у којима уживамо.

Мира Медар III /1

Ксенија Белошца I/1

Новогодишњи догађај

Једнога дана мој друг Лео ми је поклатио хрчка. Хрчка је био шарен и буцмаст. Био сам много срећан. Једно време сам се играо са њим и било је јако забавно.

Нисам смео ником да кажем да сам га добио јер би се њутили на мене. Зато сам решио да га само пустим у кући. Он се прво сакрио иза ормара, и нико није знао да је он ту. Баба и сестра су виделе када је нешто протрчало, па су мислиле да је то био неки миш. Моја бака га је данима тражила да га улови, али га није пронашла. Мени је ово било много смешно, јер сам знао да то није миш. Неколико дана уопште нисам знао где је хрчка. После неког времена сам га пронашао. Мој хрчка је постао мајка.

Мале хрчке сам морао да поклатим другарима, јер је бака рекла да не могу да остану сви код нас. Другари су били срећни.

Сретен Васић II/4

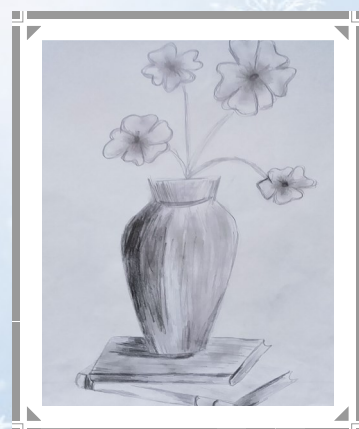

Ксенија Трајковић VIII /3

Моја сестра

Моја мала сека се зове Стефана и има само две године. Има плаву косу пуну локни и крупне плаве очи, које увек сијају, као да се стално нечему радују. Много је слатка и умиљата. Воли да ме грли и да ми се смеје, а њен осмех ми увек улепша дан. Кад год дођем из школе Стефана ме увек прва примети. Трчи ка мени, рашири руке и много се обрадује, као да се нисмо видели цео дан. Тада заборавим на умор и домаће задатке, јер ми је то најлепши део дана, али сам пресрећан када ме моја сека загрли. Стефана је мала, али у мом срцу саусима највеће место.

Бранислав Савић II/1

Никола Андријашевић VII/3

ПОДРШКА ИНТЕГРАЦИЈИ

Милица Касалица VII/3

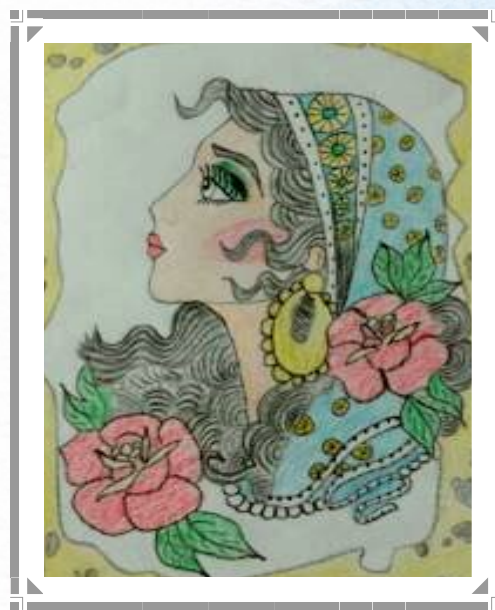
април, 2025.

На конкурсy „Бити Ром“ под покровитељством општине Врњачка Бања на територији рашког и моравичког округа, а на тему инклузије Рома и Ромкиња, организованог у оквиру пројекта „Подршка одрживим условима социјалне заштите у заједници и политикама укључивања на локалном нивоу“ учествовали су и ученици наше школе.

Пројекат је финансирао Европска унија у сарадњи са Министарством за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, Министарством финансија и Сталном конференцијом градова и општина.

У категорији ученика петог разреда Матеја Јовановић V/3 је освојио друго место, док је у категорији за ученике седмог разреда Милица Касалица из VII/3 освојила прво место. Радови свих учесника овог конкурса били су изложени у Замку културе у Врњачкој Бањи.

Мишо Јевтовић, професор ликовне културе

Матеја Јовановић V/3

Моја сестра

Моја најдража сестра је Вида.

Вида има смеђу косу, браон очи и кратке ноге. Она и ја се јуримо, скривамо ствари, голицамо се. Понекад ме почупа за косу, а понекад испрска водом. Возим је у колицима. Волимо да се додацујемо лоптом у дворишту, или играмо луткама. Понакед слажемо њихове ствари. Мазимо кравице и телиће у штали. Често пишемо и цртамо по свескама. Она је смешна, осећајна, понекад плачљива. Ја њу много волим јер је мала и умиљата.

Сташа Аћимовић II/1

Матија Гочанин I/1

Једна чудесна прича

Свако вече загрлим плишаног меду и брзо заспим. Некада имам лепе снове, али синоћни сан је био веома чудан.

Сањала сам да сам кренула у шетњу са својим псом Медом. У торбу сам спаковала бомбоне и грануле. Меда је трчкарао око мене. Одједном је угледао зеца и појурио за њим. Дуго сам га дозивала, али се он није враћао. Решила сам да га потражим. Тако сам се изгубила. Брзо је пао мрак, а ја сам била веома уплашена. Била сам и тужна јер нисам знала где је Меда. Одједном сам чула необичну музику и око мене све је било светло. Појавила се Миа на златном једнорогу. Она је била чаробница шуме. Испричала сам јој шта ми се догодило. Решила је да ми помогне. Позвала је патуљке из целе шуме. Врло брзо су пронашли Меду. У знак захвалности поделила сам им бомбон, а Меда је добио грануле.

Освануо је нови дан и ја сам схватила да је ово ипак био само сан.

Ирена Боћанин V/2

Магдалена Симеуновић VI/2

Грубо сам се нашалила

Сви волимо шалу и смех, јер они чине живот лакшим и лепшим. Ипак, понекад граница између безазлене шале и увреде може да буде веома танка. То сам схватила онога дана када сам се грубо нашалила, не размишљајући о последицама својих речи.

Током школског одмора била сам окружена друговима и желела сам да будем у центру пажње. Разговор је био весео, па сам мислила да је прави тренутак за шалу. Не размишљајући довољно, изговорила сам грубу шалу на рачун једног друга. У почетку је неколико ученика реаговало смехом, али сам брзо приметила да је он постао тих и озбиљан. Његова реакција ми је показала да сам га повредила. Осетила сам непријатност и кајање јер сам схватила да сам прешла границу. После часа сам му пришла и извинила му се. Тај догађај ме је научио да шала треба да буде безазлена и да не сме да повреди друге. Хумор

Од тада пажљивије бирам своје речи. Научила сам да хумор треба да зближава људе, а не да их удаљава. Ова груба шала ме је научила колико је поштовање важно у сваком пријатељству.

Петра Дебељак V/2

Тара Петричковић I/1

Кад природа проговори

Кад природа проговори подсети нас на своју лепоту и колико често заборавимо да исту ту лепоту чувамо и уживамо у њој.

Чини ми се да наша река Морава тужно говори. Док посматрамо њене обале, као да говори да не бацамо отпатке у њу. Шуме су плућа наше планете и да ваздух без ње би био тежак и сив. Најлепше тренутке природа даје, она пружа спокојство и мир. Цвркул птица и фијук ветра су најлепше мелодије које природа свира.

Природа нас подсећа да смо део ње и да је наша обавеза даје чувамо.

Тара Чоловић V/3

НЕДЕЉА СЕЋАЊА И ЗАЈЕДНИШТВА

Поводом Недеље сећања и заједништва, у периоду од 07. до 10. маја, 2025. године у знак сећања на трагичне догађаје у Основној школи „Владислав Рибникар“ у Београду, у Дубони, Малом Орашју и Нишкој бањи и у нашој школи организовано је неколико радионица не тему пријатељства и толеранције. На страници су представљени радови ученика из Вранеша, Средњег Грачаца и Подунавца.

Дечаци су играли фудбал и кошарку, девојчице одбојку и модерни плес.

Уживало се у заједничком времену далеко од мобилних телефона и школских обавеза.

Из учионице се ширио мирис палачинки и кифлица које су наше вредне девојчице припремале с љубављу што је била још једна прилика да се негује пријатељство, тимски дух и осећај припадности. На школском терену одзвањали су осмеси и радост.

Заједништво није само реч, то је оно што нас спаја, јача и подсећа колико је лепо бити део нечег већег, део наше друге породице - школе. У школском месту Подунавци, ученици петог и шестог разреда у сарадњи са одељењским старешинама, Јеленом Мајкић и Далиборком Бажалац, обележили су недељу сећања и заједништва дружењем, игром, смехом, забавом и показали колико је лепо бити дете.

Хвала деци на искреној радости и отвореном срцу.

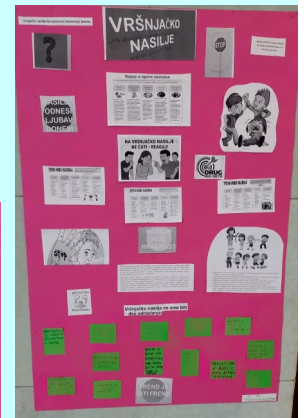
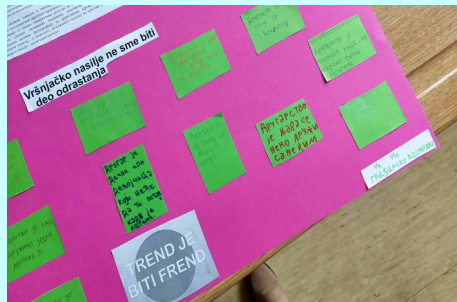
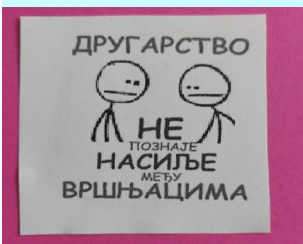

ПРЕВЕНЦИЈА НАСИЈА

У Основној школи „Бранко Радичевић“ у Вранешима често се организују радионице на тему вршњачког насиља. Циљ ових радионица је да ученици науче како да препознају насиље, како да реагују и коме да се обрате за помоћ. Реалисатор активности је Александра Главчић, наставница грађанског васпитања и библиотекар.

Кроз разговор, глуму и различите задатке, ученици уче колико су поштовање, разумевање и другарство важни. Наставници и стручни сарадници подстичу децу да отворено причају о проблемима и да схвате да нико не треба да трпи насиље.

Ове активности помажу да школа буде безбедније и лепше место за све ученике, где се негују толеранција, подршка и међусобно уважавање.

ОБАВЕЗНО ПОГЛЕДАЈТЕ

Желимо да вам препоручимо филм који нас је баш дирнуо и натерао да мало другачије размишљамо.

Филм се зове “Wonder” („Чудо“) и прича је о дечаку Аугију који први пут креће у школу. Он се по изгледу разликује од друге деце, па му није лако да се уклопи. Нека деца га избегавају, нека му се ругају, али он ипак не одустаје.

Филм показује како се временом рађа право пријатељство. Видимо да није све онако како изгледа на први поглед и да свако има своје страхове и проблеме.

У филму глуми Џулија Робертс као Аугијева мама. Она га стално бодри и учи га да верује у себе, што је било баш емотивно.

Овај филм нам се допао јер нас учи нас да не судимо другима по изгледу, показује колико су породица и пријатељи важни, подсећа нас да увек треба да будемо љубазни и доказује да храброст није у томе да си најјачи, него да не одустајеш.

Филм нас наводи да се запитамо да ли смо увек довољно добри према другима.

Препоручујемо вам да погледате „Чудо“. Мислимо да ће вам се свидети и да ћете после њега пожелети да будете још бољи другари .

Леонтина Савић, Вања Пантелић и Кристина Марковић
VI/1

МУЗИКА ЈЕ ПУТ ДО СРЕЋЕ

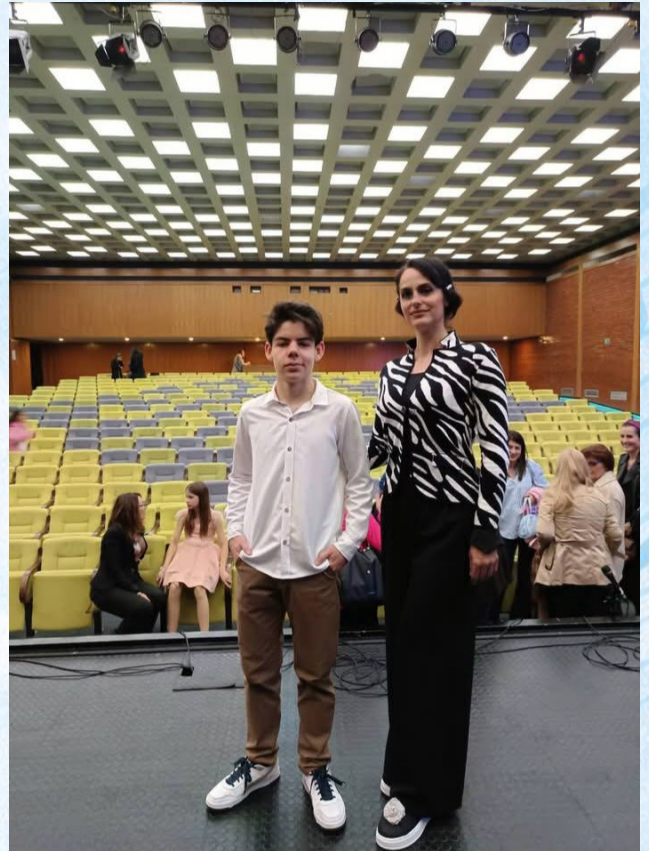
У петак 17. октобра 2025.године је одржан завршни концерт најбоље деце композитора у Београду. Завршница ФеДемус фестивала је приређена у Дечјем културном центру .

Прошле године нас је представљао ученик Андреј Миковић-Пајоше који је освојио 1. место за вокалну композицију.

У осмишљавању песме свој допринос је дала и Илина Обрадовић, ученица Основне школе „ Димитрије Туцовић " из Краљева.

Прошлогодишњу песму „Рецепт за радост " Андреј је извео са својом наставницом и ментором Иваном Обрадовић.

Ова музичка мисија је веома важна у вајању дечје личности. Она их оплемењује и чини њихову танану душу лепшом.

Успаванка

*Спава шума, спава трава,
Тихо тече река плава.
Звезде сјаје на небу високо,
Месећ чува свако око.*

*Лаки месећ песму свира,
Цео свет у срце дира.
Склопи очи , дете мало,
Сањај море и сунце усјало.*

*Нека снови тихо дођу,
Кроз звездани пут нек прођу.
Спавај мирно ове ноћи,
Јутро ће са сунцем доћи.*

Вељко Дуркалић

Сузе радоснице

Понекад је срећа толико велика да једноставно не може да стане у осмех. Тада се појаве сузе радоснице и оне су као мали доказ да нам је срце у том тренутку превише пуно среће, да би ћутало. Оне нису као тужне сузе које пеку, ове сузе су топле, искрене и доносе мир.

Моје најдраже сећање на сузе радоснице везано је за један обичан, а заправо важан тренутак код куће. Мој пас, по имену Медо, изгубио се у комшилуку. Тражили смо га сатима, дозивали његово име док ме грло није заболело, а мрак је већ почео да пада. Страх који сам осећала био је огроман. Али, у тренутку када сам чула познато гребане на вратима и видела његов весели реп како маше, све се променило. Сузе које су ми тада потекле нису биле од туге што је нестао, већ од неописивог олакшања што је поново ту, жив и здрав.

Сузе радоснице се често дешавају и у тренуцима када нас неко драг изненади. Кажу да су ове сузе као летња киша, појаве се изненада, кратко трају, али после њих све изгледа лепше. Оне су најискренији начин на који душа каже хвала животу за неки прелеп тренутак.

На крају, схватила сам да су сузе радоснице посебан дар. Оне нас подсећају да смо живи и да имамо срце које уме дубоко да осећа. Те мале, светлуцаве капи су најлепши украс који човек може да има на лицу јер оне говоре о љубави и срећи.

Софија Дуњић VI/2

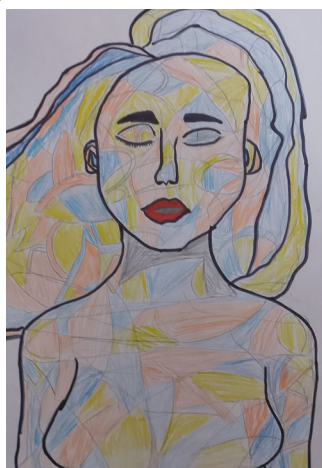
У борби је победа

Сваки човек се у животу сусреће са препрекама које мора решити. То може учинити на тежи, или лакши начин.

У таквим ситуацијама битно је да будемо искрени, храбри и упорни. Битно је имати правог пријатеља или породицу која ће увек бити ту уз нас. Теже је прелазити препреке у себи, него препреке које су уочљиве јавности. Док прелазимо различите препреке у животу, постајемо зрелији и храбрији, а може се рећи и сигурнији у себе. Свима нама живот изгледа лак, али, уствари, живот је тежак јер има доста препрека које морамо прећи, да бисмо дошли до циља. Прави пријатељ се показује у тешкоћама. Пријатељ који остане уз вас када вам је најтеже, је прави пријатељ. Такође, ми не можемо само да примамо њихову помоћ, већ да знамо и да узвратимо.

На крају, најважније је водити борбе са неким у кога сте сигурни и у кога имате поверења. Морамо схватити да су борбе део живота и да се не дешавају вез разлога. Кроз борбе, заправо, показујемо ко смо и колико смо јаки и храбри.

Дуња Миковић VII/2

Јана Јанковић V/2

Моја плава звезда

Некада ми се чини да на небу постоји једана посебна звезда која сија јаче од свих других. Та звезда је моја плава звезда. Она која зна да је гледам и намигујем ми кроз ноћ. Откад сам је угледала, сваке вечери је тражим на једном месту између тамних облака и неког сјаја Месеца.

То је моја тајанствена другарица, мој чувар снова. Кад год се сетим моје плаве звезде, срце ми затрепери. Ноћу, док лежим у свом топлом кревету, размишљајем како је могуће да једна мала тачка на небу мени толико значи. Неко ће рећи да је то само обична звезда, али она је за мене нешто посебно. Свој први сусрет са плавом звездом памтим као најдрагоценији тренутак детињства. Била је то једна јесења, прохладна ноћ. Тата и ја смо стајали у дворишту и гледали у небо. Онда сам угледала малу, плаву тачку која је светлела јаче од свих других. Од узбуђења сам вриснула и рекла тати да сам пронашла плаву звезду. Насмејао ми се и помиловао ме по глави. Верујем да ми није поверовао да сам пронашла своју плаву звезду. Од тада она је постала део мојих мисли, ноћи и снова. Свакога дана једва чекам да се смрачи како бих је поново видела. Кад год се осећам усамљено, погледам кроз прозор и она ми пружи снагу. Моја соба је пуна ситница које ме подсећају на њу. Она је моја мала, небеска другарица која зна све моје тајне. Моја плава звезда ме често инспирише да маштам. Иако је тако далеко, она ме учи да увек гледам високо. Кад год ме нешто уплаши, сетим се да и она пролази кроз разне ветрове и олује. То ме охрабри.

Моја плава звезда је нешто што никада нећу заборавити. Она је део мог детињства, мојих нежних и сјајних ноћи. Увек ће бити, тамо негде високо, тиха и нежна, плава моја, мала звездица.

Дуња Дебељак VI/2

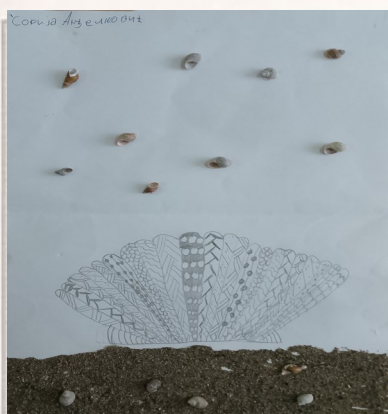
Петар Пауновић VI/2

Петра Дебељак V/2

Николина Марковић V/3

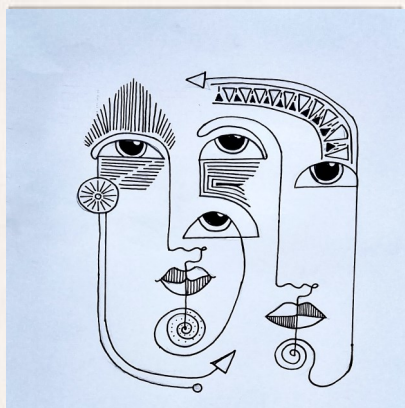
Софија Анђелковић V/3

Страхиња Савић V/1

Теодора Зарић VII/3

Софија Бељајева VII/ 2

Тијана Жерађанин VII/3

Леонтина Савић VI/1

Сара Ђуровић VI/2

Сара Росић VI/3

Полина Шуђајева VII/2

Урош Савковић VI/1

Теофил Зарић VII/3

Хелена Живановић V/1

Јован Миленковић V/1

Неда Сеизовић VIII/3

Милица Зувић V/1

Главна награда за Ивану Милутиновић

Ликовни конкурс 50. Дечјег мајског ликовног салона, ове године је био тематски, изложба је отворена поводом значајног јубилеја – пола века постојања музејске манифестације која се у континуету реализује од 1974. године. Приликом селекције радова осим идејног и креативног решења, одлука жирија је подразумевала процену естетских вредности и квалитет формално – техничких елемената понуђених радова. На основу наведених критеријума жири је од пристиглих 300 за излагање издвојио 87 најуспешнија рада 13 основних школа са подручја школске управе града Краљева. Главну награду *Милорад Михаиловић* добила је ученица наше школе *Ивана Ангелиа Милутиновић VIIЗ*

У образложењу жирија стоји: *“Имајући у виду да је тема Успомена из детињства“ била захтевна за ученике виших разреда основне школе, победнички рад је успео да споји три важне компоненте: искрену емоцију, дубоко саосећање и ликовну зрелост. Ученица је тему обрадила кроз приказ девојчице, која затворених очију, грли играчку медведића, чиме је верно и са осећајем обухватила концепт ране успомене, а при томе и показала разумевање емоционалне вредности предмета из детињства.*

Мишо Јевтовић, професор ликовне културе

Елан ка повезивању“

У школском месту Подунавци, 22. маја 2025. године одржана је манифестација „Елан ка повезивању“, која је на најлепши начин спојила уметност, младалачки ентузијазам и вредности заједништва. Ученици, наставници и сарадници Центра за децу и омладину Врњачка Бања уживали су у програму који је обухватио изложбу ученичких радова, дружење, музику и разговоре о важности сарадње и међусобног уважавања.

Успаванка

Тамо где расте цвет,
Постоји чаробни свет,
Живи пуно мрава,
Они иду у колони,
Те војске се свако клони.
Вредно раде сваки дан,
И не знају шта је сан.
Једном мраву се много спава,
Једва чека кући доћ,
Па каже свима лаку ноћ!

Софија Вукић V/ 3

Николина Живановић VII/3

Успаванка

Спавај, спавај, мало дете,
Док тихо падају звезде,
Месец те чува са висине,
Док сањаш поља и долине.

Спавај, спавај, очи склопи,
Ветрић ти песму тихо певка,
Док свака птица у гнезду
дремка.

Спавај, спавај мирно,
Снивај у безбрижан сан,
Сутра те чека сунце ново,
Ал* сад је време за спавање ово.

Спавј, душо мила,
Ноћ је своја раширила крила.
Нек ти снови буду од силе,
Док те чувају добвре виле.

Софија Анђелковић V/3

Мачка

Кад Азра на прозору седи,
Мишић је из рупе гледи.
Док репом лагано њише,
Ваздух њеном милином одише.

Мјауче тихо и умилно,
Поред ње је моје срце мирно.
Шапицама лагано тапка,
Длака је њена веома глатка.

Крај пећи тихо преде,
Док је мишије очи гледе.
Скаче по соби, хвата играчку,
Много волим своју мачку.

Вељко Дуркалић V/ 3

Емилија Ташић VII/3

Ксенија Белошца I/1

Елена Ђурковић V/1

Јован Миленковић V/1

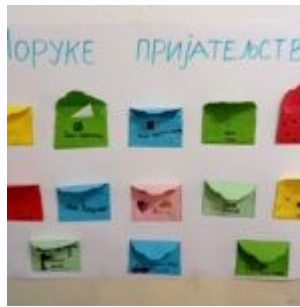
ДЕЧИЈА НЕДЕЉА 2025

Ове године Дечија недеља је обележена од 6. до 12. октобра 2025. а тема је била;

„Имам право да се играм, да се смејем, маштам, стварам – и у бољи свет претварам“

У том периоду су у нашој школи биле организоване многобројне активности, у којима су учествовали ученици школе са својим учитељима и наставницима.

Циљ ових активности је да се деца осећају вредно и подржано, као и да се промовишу њихова права и потребе у друштву.

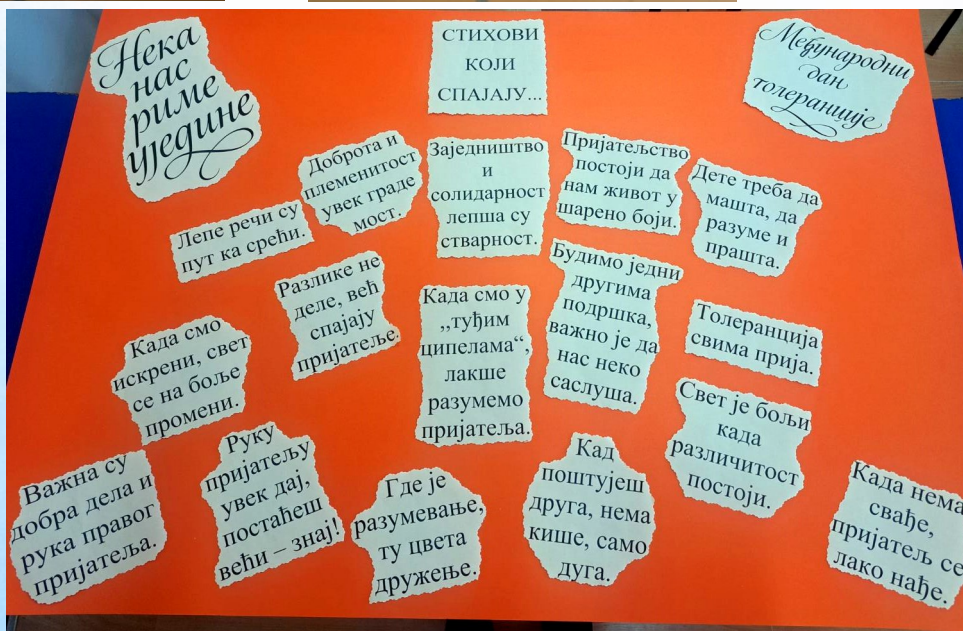
Ученици млађих разреда започели су недељу сусретом и разговорима о правима детета, уз израду паноа са порукама толеранције и подршке.

Поред активности којима се промовише другарство, саосећање и толеранција, посебно време је издвојено за разговор о доброј и здравој храни и припремању воћне салате. Неки су се много више радовали маскембалу.

Један дан био је резервисан за креативне радионице, где су деца представљала своје визије доброг односа међу вршњацима. На крају недеље одржан је спортски дан, уз игре које су окупиле ученике различитих узраста.

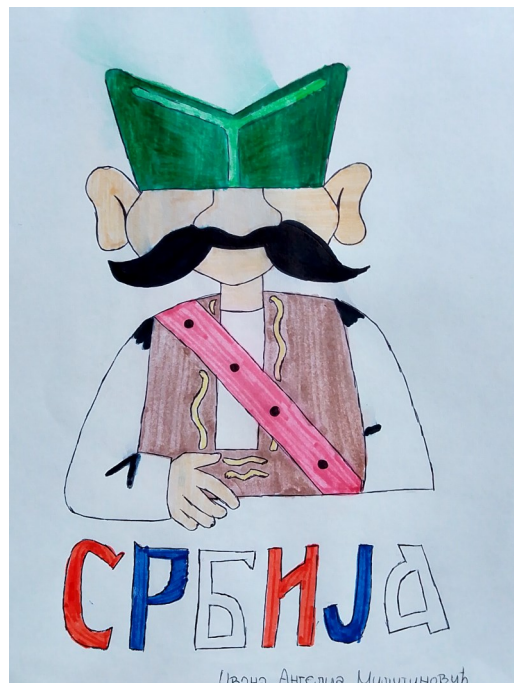

Инспирисани Сретењем

Дан државности Република Србија обележава се 15. фебруара, на празник Сретење, у знак сећања на почетак Првог српског устанка 1804. године и доношење Сретењског устава 1835. године. Тим поводом, у нашој школи овај важан датум обележен је и на часовима ликовне културе.

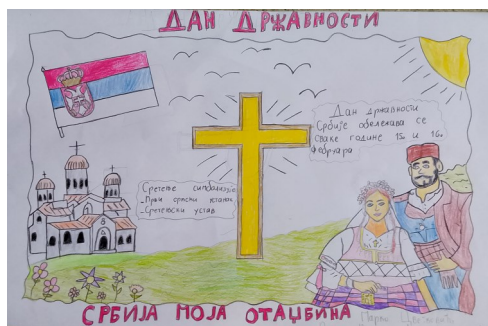
Ученици су, инспирисани Даном државности, кроз своје радове приказали симболе државе – заставу, грб, као и значајне историјске личности и догађаје. Посебну пажњу посветили су бојама српске тробојке и мотивима који представљају слободу, јединство и љубав према отаџбини.

Кроз креативан рад ученици су показали поштовање према традицији и историји свог народа, развијајући свест о значају очувања националног идентитета. Изложба ученичких радова у школском холу подсетила је све нас на важност Дана државности и вредности које овај празник симболизује.

Ивана Ангелиа Милутиновић VIII/3

Издвојили смо најбоље радове.

Лена Влајковић и Марко Цветковић

Мија Росић VIII/3

Николина Живановић VII/3

Неда Сеизовић VIII/3

ПАС

ЧОВЕКОВ НАЈБОЉИ ПРИЈАТЕЉ

ПУДЛА

Да је мени једна пудла,
бела као снег.
Пудла као неки облак
Сто прекрива брег.

Да је возим у ауту,
да идемо у ресторан,
јер воли да једе стејк
и попије милк- шејк.

Водили би пудлу у Италију.
Да се вози у авиону.

Пудла воли да се купа
и шапама да лупа.

Данило Чкребо IV/2

Бела

Бела је брза као лептир,
Она је мој слатки немир.
Обожава да се игра,
Бела је као чигра.

Њену игру нико не може да схвати,
Она мене у стопу прати.
Срећа је њена проста и права,
Док се не умори, она не спава.

Софија Живковић 5 / 3

Леси се не враћа кући

Да је мени један пас,
Па да трчи сваки час.
Ми шетамо сваког дана
Леси је радосна.

Леси воли да једе
грануле
Она маше репом,
Италијански је овчар.

Леси вози ауто јер,
украда је кључеве.

Она свуда лаје,
од муке ће пући

Сад Леси пије кафу,
и неће да иде кући.

Данило Чкребо IV/2

Мој пас

Мој пас весело маше репом,
И шепури се својим светом.
Скакуће, лаје весело,
Кад га видим весело ми је
срце цело.

Са њим трчим сваки дан,
Брз је као ветар сам.
Чува кућу, чува нас,
Најбољи је мој пас.

Ђорђе Мутавцић 5/ 3

Мој пас

Има једно биће
Што ме верно чека
Његова је љубав
Као најлепша река

Чим отворим врата
Он репм махне
Свака моја туга
Тада у трну усахне.

Њушка му је влажна,
А ушице меке,
Заједно смо прошли
Многе стазе далеке.

Кад лоптицу бацим,

Он полети ко стрела,
Уз њега је срећна
Породица цела.

Софија Анђелковић 5/ 3

ЧЕТВРТАЦИ У СРЕДЊЕМ ВЕКУ

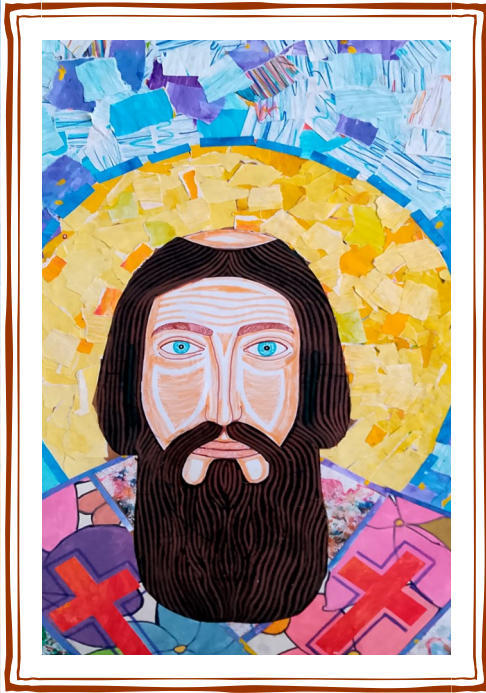
У доба Немањића

Једног јутра пробудила сам се у златно доба српске државе. Мој живот је био саткан од вере, рада и дубоког поштовања према традицији која се тада рађала.

Моја свакодневница почињала је првим зрацима сунца и звуком црквених звона која су позивала на молитву и подсећала нас да је сваки дан дар од Бога. Носила сам дугачку хаљину од грубог лана. На њој су биле извезене шаре које је извезла моја бака. Коса ми је била уплетена у две чврсте плетенице. У даљини су се виделе беле куле наших манастира који су подигли наши владари. Ја сам са својом породицом обрађивала земљу, скупљала плодове и бринула о огњишту које је било центар нашег дома.

Мирис свеже испеченог хлеба и тамњана мешао се са планинским ваздухом и стварао мирис мира и сигурности под заштитом моћне династије Немањића.

Милева Гмитрић IV/1

Заједнички рад ученика VIII /3, техника деколаж

Један дан у доба Немањића

Свака држава има златно доба, али моје омиљено доба је за време Немањића. Одувек сам желела да живим када су Немањићи владали.

Једног јутра жеља ми се остварила. Пробудило ме је црвукт врапчића, а лежала сам на кревету који је био направљен од сламе. Била сам покривена ћилимом пуног шара које су жене исплеле. Угледала сам дугачку хаљину са цветовима, исплела сам дуге кике и украсила сам их са розе машнама. Када смо се сви скупили жене су правиле хлеб и медовину, када доручкојемо мушкарци су ишли да жању пшеницу, док су жене везле и правиле колаче. Сваке недеље смо ишли у цркву која је била саграђена од дрвета и сламе као и наше куће. Због честих ратова често су нам спаљивали куће. Али наши владари су се увек трудили да нас заштите од непријатеља. Тамо сам научила да колико год било тешко треба да се слажемо и поштујемо. У нашем времену је била важна слога и љубав.

Највише волим доба Немањића јер су се тада људи помагали и били осећајни једни према другима.

Лена Аћимовић IV/1

Живео сам у селу у доба Немањића

Ја живим у селу које се зове Мали Рас. Наш владар је Стефан Немања. Сви људи у мом селу се баве пољопривредом. Баве се сточарством и земљорадњом. Гаји се воће, поврће, житарице и стока. Немања често ратује и проширује нам земљу. Куће су нам направљене од блата и дрвета.

Веома ми је жао што се не школујем. Много ми је драго што сам у доба Немањића. Волео бих да траје још дуго.

Милош Чкребо IV

Живео сам на селу у доба Немањића

Моје село налази се у подножју планине, окружено шумама и бистрим потоцима.

Живот у доба наше славне династије Немањића је скроман али испуњен радом и песмом. Лежем поред огњишта у време заласка сунца да неби трошили светлост, а ујутру устајем рано у четири сата. Када се пробудим обузме ме мирис врућег хлеба и медовине. Кад ручам водим овце на испашу, у слободно време идемо на вашаре и игранке, а некад играмо и фудбал. Волим да орем њиве и берем жито. Недељом идемо у цркву где слушамо разне молитве и приче. На путу до куће сретнем војнике нашег великог жупана Стефана Немање. Наше куће су од блата, сламе и дрвета.

Највише волим наше село зато што је скромно духовито и поготово нашу славну династију Немањића.

Лука Бачевац **IV/1**

Живот на селу

Живео сам на селу у Србији у време славне династије Немањића. Наше село налазило се удолини поред бистре реке и зелених ливада.

Куће су биле скромно грађене од блата и дрвета са крововима од сламе. Мој живот био је испуњен радом. Устајао сам пре изласка сунца да помогнем оцу у пољу. Обрађивали смо земљу дрвеним плугом који су вукли волови. Сејали смо пшеницу и јечам да би се прехранили, а у башти гајили лук и купус. Чували смо овце због вуне од које је мајка ткала топлу одећу. Све сто смо имали стечено је рукама. Били смо везани за свог властелина коме смо давали део рада и помагали, али и у раду када је било потребно. Иако је понекад било тешко, знали смо да нас он чува у случају напада. У то време често су били вођени ратови. Велики значај у нашем животу имала је вера. Недељом смо ишли у цркву, где смо се молили Богу и слушали приче о Светом Сави и добрим делима српских владара. Иако је живот на селу у доба Немањића био тежак, био је испуњен слогом и поштовањем.

Поносан сам што сам на тренутак био део времена када се градила наша држава и чувала вера и обичаји нашег народа.

Андрија Радоњић **IV/1**

Лена Пандрић **I/1**

Посетио сам дворца Немањића

Дворац или тврђава Немањића поред кога често пролазим је Маглич.

Постоји претпоставка да га је саградио у 13. веку Стефан Првовенчани како би заштитио своју задужбине Жичу и Студеницу. Друга претпоставка је да је Маглич подигао Стефанов син Урош да би спречио продор кроз Ибарску клисуру како би заштитио своју задужбину Сопоћане и Студеницу. Ова тврђава је саграђена за време Турака, а данас је овај део обновљен.

Сваке године од ње креће велики спуст који представља атракцију овог краја.

Богдан Чкребо **IV/1**

Василије Терзић **I/1**

У посети дворцу Немањића

Једног сунчаног дана, моја породица и ја смо одлучили да посетимо дворца Немањића. Било је то узбудљиво путовање јер сам чула много прича о овој важној историјској грађевини.

Када смо стигли, дворца је изгледао величанствено. Имао је високе зидове и велике куле. Замислила сам како су некада давно у њему живели краљеви и краљице. Ушли смо унутра и видели старе собе са занимљивим стварима. Било је ту и слика краљева, као и оружја која су се користила у борбама. Највише ми се свидела велика сала где су се одржавале свечане вечери. Такође смо чули приче о биткама које су се водиле око дворца и о храбрим витезовима. На крају смо прошетали око дворца и уживали у прелепом погледу на околину. Било је много зеленила и планина.

Посета дворцу Немањића била је незаборавна. Научила сам много историји. Радујем се другом путовању.

Милена Марковић **IV/1**

Лука

Мој брат се зове Лука
Живот са њим је слатка мука
Од јутра до вечери хаос прави,
Несташлуци су му стално у глави.

Воли лопту и шутира је јако,
За њом трчи брзо и лако.
Аутићима се стално игра
Свака трка му је као чигра.

Сваког дана моје ствари дира,
Због њега често немам мира,
Али кад ме загрли јако и снажно,
Све друго ми постане неважно.

Сара Росић V/3

Моја сестра

Моја сестра Даница је
мој драгоцен дар,
Она је мој најискренији
другар.
Кад ми је тешко и муке
ме преогоне,
Она је ту да мени
помогне.
Много је волим , то је
сетра моја,
Највише ми се свиђа што
је увек своја.

Милица Пандрџ V/3

Песма о школи

Када школско звоно гласно зазвони,
Свака туга се одмах склони,
Ходници се смехом испуне,
Ђаци знање као драгуље круне.

Школа је дом где знање цвета,
Добре оцене су сан сваког детета.
У учионици снови расту,
А књига буди дечију машту .

Анђела Касалица V/3

Успаванка

Спавај, спавај, чедо мило,
У животу ти срећно било.
У мајчином крилу све је
безбрижно,
Њено је срце утешно.
Нека ти сан буде као најлепши
дан.
Чуваће те звезде сјајне,
Док тихо шапућу шумске тајне.
Склопи очи и усни сан,
Сутра те чека нови дан.

**Николина Марковић
V/ 3**

Мој брат

Мој брат је понекад досадан и љут,
Али ми поправи дан сваки пут.
Он моје ствари стално дира

И никад ми не да мира.

Заједно се стално играмо и шалимо
И увек се једно другом пожалимо.
Понекада се и посвађамо ми,
Али смо заувек најбољи другари.

Николина Марковић V/3

Дуња Терзић V/1

Честитке поводом 8.марта, III/2 IV/2

СРЕЋАН 8.МАРТ

Моја мама

Моја мама мирише на колаче,
Ја њу волим све јаче и јаче.
Кад паднем и колено заболи,
Она је ту да ме снажно воли.

Моја мама има руке меке,
Оне отерају бриге моје неке,
Када дође ноћ и мрак се створи,
Она ми тиху успаванку збори.

Вишња Сојкић V/3

Јана Јанковић V/2

Моја мајка

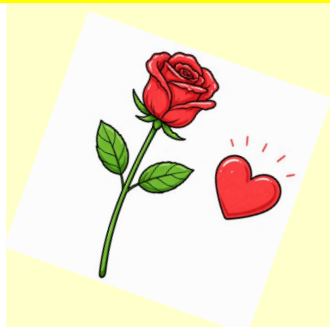
Ова жена лепа,
Као најлепша бајка,
Та пажљива и брижна,
То је моја мајка.

Свилене косе, румена као
ружа,
Она ме разуме и љубав ми
пружа.

Волим, мазим све по реду,
Тетку, баку и свог меду,
али је мама увек прва у реду.

Поред ње никад нисам сама,
Зато ми је најдража моја мама.

Софија Вукић V/3

Милица Андријашевић VII/3

У СУСРЕТ ПРОЛЕЋУ- Радови ученика II/2

Радост дружења и путовања

У нашој школи се већ годинама организују излети на којима се путује, упознају нови предели, знаменитости и културе, на којима се колеге друже, уживају и боље упознају. Организатор истих је учитељица Нена Пековић, која је и сама велики заљубљеник у путовања и која је обишла добар део ове наше фантастичне планете. До сада је посетила 42 земље света и каже да то није крај.

Подједнако смо уживали, било да смо шетали градовима Србије (Ваљево, Пирот, Суботица, Голубац, Неготин, Врање, Ужице...) или смо истраживали лепоте планинских предела (Гоч, Тара, Златар, Кучај...) или се упознавали са културно - историјским благом наше Земље (манастири Жича, Љубостиња, Прохор Пчињски, Лелић, Тумане, Суково, Манасија, Раваница, Горњак...). Пред природним лепотама остајали смо неми (Росомачки лонци, Таорска врела, Белоцркванска језера, Ресавска пећина, Палић, Сопотница, Бавоља варош, врело Грзе, кањон Увца, Лисине, Власинско језеро, Рајачке пимнице...). У исто време, нисмо запостављали ни земље у окружењу. Дивили смо се дворцу Шенбрун у Бечу, прелепом бледском језеру, згради парламента у Будимпешти. Возили смо се гондолом по Венецији, причестили у грандиозном храму Александра Невског у Софији, разбијали стереотипе шетајући улицама Тиране, јели сладолед у Дубровнику, Пирану и Верони. У Сегедину смо посетили Заветну цркву, у Охриду Залив костију, у Требињу брдо Црквине. У Сарајеву смо са Требевића уживали у погледу, у Клагенфурту се дивили старом тргу.

Сва путовања преточена су у мале документарне приче, праћене текстом и сликом и налазе се на сајту наше школе, у рубрици “Студијска путовања”. Уживајте у одломку из путописа по северу прекарне Италије!

ПУТОВАЊЕ У ИТАЛИЈУ

“Шетња кроз векове уским улицама и воденим каналима“ реализовано је 28, 29. и 30. априла 2024. године по северу Италије - Падова, Вићенца, Сирмионе на језеру Гарда, Верона и Венеција.

На пут ка преленим пределима Италије, у вечерњим сатима, 28. априла 2024. године, упутило се 11 радника ОШ „Бранко Радичевић“ Вранеша.

Уз неколико пауза у току ноћи и граничним формалностима са Хрватском, на тлу Италије смо били у раним јутарњим сатима. Улазимо у Падову. Симпатичан градић регије Венето, један од најстаријих у северном делу Италије, познат по универзитету који датира из давне 1222. године.

Дочекао нас је са Pratto della Valle, огромним елиптичним тргом, највећим у Италији и међу највећим у Европи, са прегрштом скулптура које га окружују, фонтаном у средини и лепим зеленим површинама. У тренутку када шетамо њиме, у току је фестивал хране - ужитак за очи и душу.

Најразличитије врсте аутентичне италијанске хране сервирано баш у време нашег доручка! Свако је одабрао нешто по својој жељи и и укусу и крећемо даље у обилазак.

града, у којој је и његова гробница. Обилазимо и градску већницу, па уским улицама, кроз предивну ренесансну архитектуру, дивимо се трговима Елба и Фрута. Пролазимо тргом Сињори којим доминира кула са чувеним астрономским сатом који датира из 14-ог века. Након тога имали смо слободно време за обилазак

и кафицу у чувеном кафеу “Педроки”, у којем су се својевремено састајали лорд Бајрон и Оноре де Балзак. Остатак времена смо искористили да обиђемо капелу Scrovegni у којој се налази најкомплетнија серија фресака које је маестро Ђото извео у зрелом добу (од 2021. године на Унесковој листи светске културне баштине).

Дивили смо се палати Рађоне. Прешли смо и преко мостића Gregorio Barbarigo, јер нам је водич рекао да је поглед са њега вредан труда.

Крећемо даље. Чека нас Вићенца. Ово је трећи град по економској снази у Италији, иза Милана и Торина. Вићенца је град музеј са својом јединственом архитектуром старом око две хиљаде година и уметничким ремек делима окаченим по фасадама зграда. Због своје непроцењиве вредности за развој светске културе, Вићенца је 1994. године стављена под Унескову заштиту, под називом Паладијев град.

Наиме, у њој је пре пет стотина година живео и радио архитекта Андреа Паладио (1508 - 1580). За собом је оставио бројне палате, цркве, јавне објекте и виле, од којих је већина управо овде - у Вићенци. Дан је дивно заокружен смештајем у хотелу на самој обали Јадранског мора, у познатом летовалишту Лидо ди Језоло. Искористили смо време за вечеру, сумирање дневних догађаја и шетњу по обали која је била свега неколико корака од смештаја.

Након доручка крећемо у нови дан. Смешти нам се језеро Гарда и један од најлепших градова на њему - Сирмионе. Ово природно језеро је највеће језеро у Италији. Заузима површину од 370km² са максималном дубином од 346м. Од 1951. године сваког првог викенда у септембру на њему се одржава једриличарска регата под називом "Генто миља", у којој учествује више од 300 једрилица из целог света.

Полако напуштамо Сирмионе и већ се унапред радујемо новој дестинацији - Верони. Река Адиђе полуокружује центар града, а са ниским брдима са северне стране чини хармоничан и леп пејзаж. Град фасцинира величином, историјом и лепотом. Томе у прилог иде и чињеница да је цео град под заштитом Унеска. У њему доминира римски амфитеатар, који је један је од најбоље очуваних ове врсте у свету. Изграђен је још 30-те године наше ере од белог и розе кречњака. Због сјајне акустике, овде се редовно одржавају концерти великих светских звезда. Трећег дана кренули смо у обилазак Венеције.

Ово је један од најпосећенијих градова на свету и због своје неспорне лепоте тешко да икога оставља равнодушним. Венеција је подигнута на 118 острва и острваца. Овде су живели и стварали Тинторето, Тицијан,

Вивалди, Данте, Белини, Веронезе, Вагнер, Дикенс, Балзак, Кафка, Казанова... У време открића Новог Света, тј. Америке, Венеција је имала преко 200 000 становника и била највећи лучки град на свету! Чувена је и по карневалу, филмском бијеналу, чипки, која се управо одавде отиснула у свет, најквалитетнијем стаклу на свету, најстаријем казину на свету..

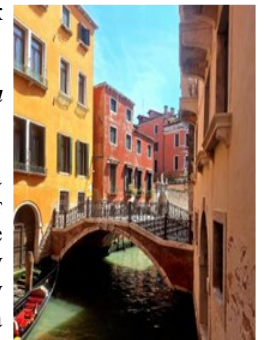
Кренули смо у обилазак. Трг Светог Марка - главно обележје Венеције и место централних дешавања. Наполеон Бонапарта га је својевремено назвао најлепшим салом Европе. Ту је и истоимена базилика, раскошна и величанствена грађевина, историјски и религијски значајно дело византијске архитектуре, највећи верски објекат у Венецији и једна од најлепших грађевина Италије. Када сте у Венецији, оно што сигурно не смете пропустити, то је импозантна и бајковита грађевина и знаменитост -

црква Санта Марија дела Салуте. Подигнута је у 17-ом веку у знак захвалности за крај ере куге:

"... Тад моја вила преда ме грану, лепше је овај не виде вид..." (Лазар Костућ).

Шта сам још пропустила да забележим о Венецији? На великом сату, на Тргу Светог Марка, време се мери од 1499. године. Према легенди Мост уздаха добио је име по уздасима затворника док су кроз мале прозоре последњи пут гледали Венецију пре него што би заувек нестали у тамницама Дуждеве палате. Голубови на Тргу Светог Марка нису случајност. Један војник је током опсаде донео писмо дужду привезаном за ногу голуба, чиме је спасио град. У знак захвалности Венецијанци су голубове прогласили светим и вековима их хранили на тргу - традиција која траје и данас. Маске

су део венецијанске традиције још из времена средњег века. Фебруар, месец карневала који је оживљен 1979. године, претвара град у позорницу, а Трг Светог Марка у центар гламура. "На камену Венеције остао је траг српске краљице", кажу велики поштоваоци историје и културе, као сећање на брак између краља Стефана Првовенчаног и Ане Дондоле, унуке славног дужда Енрика. Она је у Рашку са собом однела добар део италијанских манира, навика и културних утицаја, који су обележили српски двор у Рашкој. У Србију је, захваљујући њој, стигло и прво стакло из Мурана...

Нена Пековић – професор разредне наставе

ЕКСКАРЗИЈЕ

Дводневна екскурзија ученика на југу Србије

Ученици седмог и осмог разреда, школе из Вранеша, Гачаца и Подуваца, били су на дводневној екскурзији 28. и 29. октобра 2025. године, током које су посетили значајне културно-историјске и туристичке дестинације југа Србије. Путовање је обухватило релацију Вранеша – манастир Прохор Пчињски – Врање – Врањска Бања – Власинско језеро – Лесковац – Вранеша.

За организацију и реализацију екскурзије била је задужена туристичка агенција „ЛАЗЕНА“ из Жежевице код Чачка, која је обезбедила превоз, водича и пратећу логистику.

Једнодневни излет ученика петог и шестог разреда на Златибору

Ученици петог и шестог разреда били су на једнодневном излету 30. октобра 2025. године, током које су посетили једну од најпознатијих туристичких дестинација у Србији – Златибор.

Излет је протекао у лепој атмосфери и био је испуњен дружењем, новим искуствима и занимљивим садржајима.

Истога дана ученици млађих разреда школе били су на једнодневном излету на релацији Вранеша–Крагујевац–Опленец, у пратњи својих учитеља. Током излета обишли су знаменитости Крагујевца и Опленца, упознали се са делом српске историје и културе и уживали у дружењу.

РЕКРЕАТИВНА НАСТАВА - 2026.

Тридесет седморо ученика Основне школе „Бранко Радичевић“, у пратњи пет учитељица, боравило је на рекреативној настави на планини Тари у периоду од **1. до 7. марта 2026. године**. Ученици су били смештени у хотелу „Бели бор“, а током целог боравка о њиховом здрављу и добром расположењу бринули су лекар и аниматор.

Дани на Тари били су испуњени бројним активностима, шетњама и дружењем. Ученици су уживали у **свежем планинском ваздуху**, лепом времену и прелепој природи ове планине. Поред боравка у природи, организоване су и различите игре, спортске активности и вечерњи програми који су допринели доброј атмосфери и још бољем дружењу.

FUN PAGE

Match the descriptions to the correct winter or adventure sport!

1 An activity of taking long walks in nature, typically on trails or footpaths in the countryside.

2 An extreme winter sport involving the ascent of frozen waterfalls, ice covered rock faces or glaciers using specialized equipment.

3 A physically and mentally demanding sport that involves ascending natural rock faces or artificial climbing walls.

4 A sport or activity where people glide across ice using special shoes with metal blades on the bottom.

ANSWERS:

- hiking
- ice climbing
- rock climbing
- ice skating

СПОРТ

ДРУГО МЕСТО У ОДБОЈЦИ

15.децембра 2025.године у школи у Вранешима одржано је Окружно такмичење у одбојци.

Женска екипа наше школе освојила је друго место.

УСПЕХ РУКОМЕТАШИЦА

Ученице наше школе забележиле су добре резултате и на Општинском такмичењу у рукомету, где су освојиле прво место. На окружном такмичењу, одржаном у Новом Пазару поново су биле прве, док су на Међуокружном освојиле треће место. Такмичење је одржано у Горњем Милановцу.

Екипа дечака, освојила је прво место на Општинском такмичењу у одбојци, одржаном у нашој школи у Грачацу. У наставку такмичења успели су да остваре одличне резултате освојивши прво место на Окружном такмичењу одржаном у Краљеву и треће место на Међуокружном такмичењу у Крагујевцу. Честитамо на успеху свим нашим спортистима.

УСПЕХ НАШИХ УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА

Ученик генерације, школске 2024/2025.

Андреј Миковић Пајоше

Носиоци Вукове дипломе :

Нађа Јанковић VIII/2

Јанко Недовић VIII/3

Уна Стаменчић VIII/3

Андреј Миковић Пајоше VIII/3

Спортиста генерације

Смиљана Марковић VIII/1

Награђени ученици и наставници за учешће на највишем нивоу такмичења, а које организује Министарство просвете Републике Србије, у школској 2024/2025.години:

- Андреј Миковић Пајоше, “Деца композитори “ ФЕДЕМУС
Освојено Прво место на Републичком такмичењу у пратњи наставнице Музичке културе Иване Обрадовић
- Анастасија Боров– учешће на Републичком такмичењу у пливању, у пратњи наставника Срђана Чеперковића

МОЈА ШКОЛА– лист ученика и наставника ОШ „Бранко Радичевић“ Вранеша.

Број 21.

27. март 2026.године.

Уреднички тим : Марина Миодраговић, професор енглеског језика, наставници и ученици школе

Дигитално издање часописа налази се на сајту школе osbrankoradicevic.net

Први број листа *МОЈА ШКОЛА* , изашао је 27.марта 2006.године.

Седиште листа : ОШ „Бранко Радичевић“ Мирослава Петровића Аласа број 2, Вранеша 36215
Подунавци